

РЕШЕНИЕ

№ 4338

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2868** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма], чрез изпълнителните директори Л. Ч. и А. К., срещу Решение № 20270920 от 08.12.2020 г., постановено по НАХД № 12496/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 107-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-475/31.08.2020 г., издадено от заместник-директора на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на касатора за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „лица с ръководни функции“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б. „а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20200218000000338 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лева; - за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „лица с ръководни функции“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б. „а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20200218000000339 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лева; - за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „лица с ръководни функции“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б.

„а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20200218000000340 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лева; - за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „лица с ръководни функции“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б. „а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20200218000000341 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лева; - за нарушение на чл. 19 §1, ал. 1, в частта „лица с ръководни функции“ и предл. второ в частта „уведомяват емитента“, б. „а“ вр. чл. 19, §1, ал. 2 и чл. 19, §1, ал. 3 вр. чл. 19, § 8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014 г. относно сделка № 20200218000000342 е наложено на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗПМПЗФИ административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лева.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се съображения, че НП и АУАН са съставени в разрез с изискванията на чл.42, т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Мотивирани са съображения, че дружеството не е извършило вмененото му нарушение. Същото представлявало маловажен случай, което обстоятелство не било съобразено от районния съд. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по жалбата – Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата, моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения развива в представени по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установена от СРС фактическа обстановка, както следва:

При извършена проверка от инспектори при отдел „Надзор на инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби“ при дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ в КФН, бил проследен периодът 01.01.2020 г. - 10.03.2020 г., в който [фирма] сключило пет сделки с емисия акции от капитала на емитента [фирма], както следва: на 18.02.2020 г. - сделка № 20200218000000338 за сумата от 31 200,00 лв.; на 18.02.2020 г. - сделка № 20200218000000339 за сумата от 47 736,00 лв.; на 18.02.2020 г. - сделка № 20200218000000340 за сумата от 14 664,00 лв.; на 18.02.2020 г. - сделка № 20200218000000341 за сумата от 105 586,00 лв.; на 18.02.2020 г. - сделка № 20200218000000342 за сумата от 1 729,00 лв. След извършена справка в Търговския

регистър и в регистъра на Ю. при Агенцията по вписванията било установено, че към датите на сделките [фирма] е член на Надзорния съвет на [фирма]. Въз основа на установеното, че [фирма] като лице с ръководна функция не е уведомило в срок до три работни дни писмено [фирма] за сключената на 18.02.2020 г. сделка № 20200218000000338, с която бил преминат указаният в чл.19, §8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014г. праг от 5 000 евро /9 779,15 лв. по курса на [фирма], и по същия начин не изпълнило това задължение и по отношение на сключените на 18.02.2020 г. сделки №20200218000000339, №20200218000000340, №20200218000000341 и №20200218000000342, бил съставен АУАН № Р-06-355/29.04.2020г., за пет идентични нарушения на чл.19, §1, ал.1, в частта „лица с ръководни функции”, предл.второ в частта „уведомяват емитента”, б.“а“ вр. чл.19, §1, ал.2 и ал.3 вр. чл.19, §8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014г. Въз основа на така съставения акт било издадено обжалваното наказателно постановление.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на ЗАНН, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. СРС е изложил мотиви, че не е спорно между страните, че [фирма] като „лице с ръководни функции“ по смисъла на чл.3, т.25, б.“а“ от Регламента - член на Надзорния съвет на [фирма] е било налице задължението да уведоми емитента за сделките с емисии акции на емитента, сключени за собствена сметка за календарната 2020 година, след като с първата от тях е надвишен лимита от 5 хил. евро. СРС е приел, че съгласно чл.19, § 8 от Регламент № 596/2014г., разпоредбата на чл.19, § 1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 евро /Е./ в рамките на една календарна година, като в процесния случай преминаването на цитирания праг е налице със сключването на сделка № 20200218000000338 на 18.02.2020 г. Първоинстанционният съд е установил още, че преминаването на указания в чл.19, §8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014г. праг от 5 000 евро е осъществено поотделно и по отношение на сключените на 18.02.2020 г. сделки № 20200218000000339, №20200218000000340, №20200218000000341 и №20200218000000342, поради което [фирма] е имало задължение да уведоми писмено, в срок от три работни дни от датата на сключване емитента [фирма], за всяка от горесцитираните пет сделки, тъй като притежава качеството на лице, което изпълнява ръководни функции в „А. Крепост” АД. Въз основа на тези мотиви СРС е приел за безспорно доказано неизпълнението от страна на касатора на задължението по чл.19, §1, ал.1, в частта „лица с ръководни функции”, и предл.второ в частта „уведомяват емитента”, б.“а“ вр. чл.19, §1, ал.2 и ал.3 вр. чл.19, §8 от Регламент /ЕС/ № 596/2014г., поради което е изведен извод, че КФН правилно е ангажирала административната отговорност на субекта. Първоинстанционният съд е отговорил подробно на възраженията на касатора, и е обосновал липсата на маловажност в процесния случай.

Тези изводи се споделят от настоящия касационен състав, поради което намира за ненужно да ги повтаря – чл.221, ал.2, изр.2-ро от АПК.

Съгласно чл.19, § 1, б.“а“ от Регламент № 596/2014г., лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитентите за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този емитент, или свързаните с тях деривати или други финансови инструменти. В случая по делото не е спорно между страните, че [фирма] е член на Надзорния съвет на

емитента [фирма], поради което задължението за уведомяване на емитента безспорно е възникнало. Съгласно чл.19, § 8 от Регламент № 596/2014г., разпоредбата на чл.19, § 1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 евро /Е./ в рамките на една календарна година. От доказателствата по делото се установява, че [фирма] е сключила гореописаните няколко сделки с емисия акции, собственост от капитала на емитента [фирма], като със сключването на сделка № 20200218000000338 на 18.02.2020 г. е преминал указаният в чл.19, §8 от Регламент /ЕС/№ 596/2014г. праг от 5 000 евро /9 779,15 лв. по курса на [фирма]/, като това важи и за сключените на същия ден сделки № 20200218000000339, №20200218000000339, №20200218000000340, № 20200218000000341 и № 20200218000000342, за които [фирма] също е имало задължение да уведоми писмено емитента [фирма] за всяка сделка по отделно, в срок от три работни дни от датата на сключване. С оглед изложеното касаторът е извършил пет идентични нарушения, тъй като притежава качеството на „лице с ръководна функция“ в [фирма]“ и е преминало установения праг в чл.19, § 8 от Регламент № 596/2014г. Срокът за това задължение съгласно чл. 19, § 1, ал. 2 от Регламента е не по-късно от три работни дни след датата на сделката, като в случая уведомлението на емитента е следвало да стане не по-късно от края на работния 21.02.2020 г. ден., съответно нарушението е допуснато на 22.02.2020г. Предвид това законосъобразно за извършените нарушения административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана в законоустановения минимум на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, предл.първо от ЗППМЗФИ, която разпоредба предвижда за юридическите лица налагане на имуществена санкция в размер от 1 000 до 1 000 000 лева. Правилно са квалифицирани нарушенията, правилно са посочени законовите разпоредби, които са нарушени и правилно е индивидуализиран размера на наложените административни санкции.

Неоснователно е твърдението, че в АУАН и НП не е посочена приетата като нарушена хипотеза на Регламента, тъй като видно от техните обстоятелствени части е отразено, че касатора е сключвал сделки за своя сметка с акции на емитента. Съгласно чл.19, параграф 8 от Регламента параграф 1 се прилага за всяка последваща сделка след достигането на обща сума от 5 000 Е. в рамките на една календарна година. Прагът от 5 000 Е. се изчислява чрез прибавяне без нетиране на всички сделки, посочени в параграф 1., както е посочено и в обстоятелствената част на издаденото наказателно постановление и правилно отразено като част от обективната страна на нарушенията. Информацията относно обстоятелствата около сключването на въпросните сделки се намира в писмо с вх. № 09-6-24/13.03.2020г., изходящо от Централен депозитар АД съгласно функциите му за регистриране на безналичните ценни книжа, поддържане на акционерни регистри на търгуваните дружества, поддържане на регистър на сделките с ценни книжа, обездвижване на налични ценни книжа, които са обект на публична търговия и не може да се сподели становището, че не е била известна на касатора. Дори и справка да не им е била предоставена по време на провеждане на административнонаказателното производство, като част от преписката е била на разположение на страните в съдебната фаза и след като [фирма] са реализирали правото си на жалба срещу издаденото НП не може да се възприеме, че правото им на защита е било ограничено или нарушено. От същото писмо е видно, че сделките са сключени за сметка на касатора, поради което е ирелевантен за делото въпрос кое лице в качеството му на брокер/посредник ги е наредило физически. В

конкретната хипотеза не става въпрос за „влияние“ върху пазара на финансови инструменти, а за неспазване на срока за уведомяване на дружеството от капитала на което са придобити акции за сметка на касатора, което задължение има като лице, изпълняващо ръководни функции в емитента.

Касационната инстанция споделя изводите на СРС относно неприложимостта към настоящия случай на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Съдът намира, че в случая, не са налице предпоставките за възприемане на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото се касае за регулиране на важни обществени отношения от финансов характер, целящи осигуряване на стабилност, прозрачност и доверие на финансовите пазари, включително чрез правила и системи за управление на рисковете на тези пазари, като една от основните цели на КФН и нейните органи съгласно чл.11 ЗКФН и по същество тази защита е пречатвана. Освен това нарушението не се отличава по характер и начин на осъществяване от другите от този вид.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Ето защо и като взе предвид, че при цялостната служебна проверка на постановеното от СРС решение, съдът не констатира необоснованост, непълнота на доказателствата или съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на решението, настоящата съдебна инстанция намери, че същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20270920 от 08.12.2020 г., постановено по НАХД № 12496/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], [населено място], [улица] да заплати на Комисия за финансов надзор сума в размер на 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

